

گزارش تشریحی تمرین سری پنجم درس پردازش تصاویر دیجیتال استاد: دکتر آذرنوش

دانشجو: محمدجواد زلقى

شماره دانشجویی: ۹۸۱۲۶۰۷۹

تاریخ: ۱۳۹۹/۱۰/۲۵

پاسخ سوال اول)

برای حل سوال، ابتدا تابعی برای اینکه نقاط ویژگی مشخص در دو تصویر توسط کاربر انتخاب شود، توسعه داده شده است. تابع () draw_circle ایونت دابل کلیک روی پنجره تصویر را ثبت می کند و بصورت لحظه ای مختصات را در یک آرایه ذخیره می کند. دستورالعمل نحوه انتخاب نقاط نیز توسط یک راهنما در ابتدای برنامه بیان شده است. پس از اینکه نقاط شاخص در دو تصویر مشخص شد، طبق مرجع برای حل مساله داریم:

$$x'_{i} = a_{11} x_{i} + a_{12} y_{i} + a_{13}$$

$$y'_{i} = a_{21} x_{i} + a_{22} y_{i} + a_{23}$$

$$\begin{bmatrix} x_{1} & y_{1} & 1 \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ x_{n} & y_{n} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{12} \\ a_{13} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x'_{1} \\ \vdots \\ x'_{n} \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} x_{1} & y_{1} & 1 \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ x_{n} & y_{n} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{21} \\ a_{22} \\ a_{23} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y'_{1} \\ \vdots \\ y'_{n} \end{bmatrix}$$

پس کافی است ماتریس A را تشکیل دهیم و از آن معکوس بگیریم. توجه داریم چون شش پارامتر مجهول میباشد، پس به سه نقطه لازم داریم اما اگر نقاط بیشتری توسط کاربر انتخاب شود، با مساله سودو اینورس که به نوعی اینترپولیشن بین تمام پاسخها است، دست پیدا می کنیم. پس برای پاسخ نهایی داریم:

$$a_1 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), xp)}$$

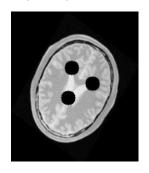
 $a_2 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_1 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_2 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_1 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), xp)}$
 $a_2 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_1 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), xp)}$
 $a_2 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_2 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_1 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_2 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$
 $a_1 = \text{np.dot(np.linalg.pinv(A), yp)}$

برای حالت سه نقطه برنامه را تست می کنیم. توجه داریم دایره مشکی اطراف مکان نقطه شاخص ترسیم می شود. همچنین در پیش پردازش ابعاد دو تصویر را یکسان می کنیم تا کار استاندارد باشد.

نقاط شاخص بعد از تبدیل تبدیل افاین

نقاط شاخص تصوير قبل از تبديل

afine transformation matrix is:
[0.60037807 0.39243856 8.83931947]
[-0.41814745 0.56294896 83.71266541]
[0, 0, 1]

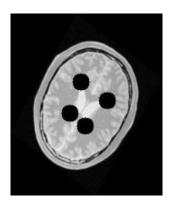

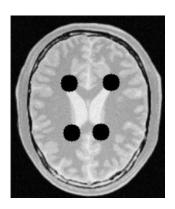

برای حالت ۴ نقطه داریم:

نقاط شاخص تصویر قبل از تبدیل نقاط شاخص بعد از تبدیل تبدیل افاین

afine transformation matrix is:
[0.62868459 0.41189335 1.48371529]
[-0.32570989 0.56193182 75.51800259]
[0, 0, 1]

مشاهده نیز میشود خروجی دو حالت نزدیک میباشد.

پاسخ سوال دوم)

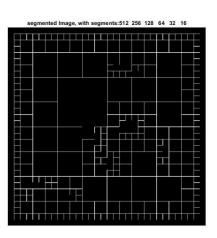
الگوریتم اسپلیت اند مرج بر این اساس میباشد که ابتدا بر اساس معیار عدم شباهت تصویر به ۴ قسمت تقسیم میشود و هر کدام از ۴ قسمت نیز میتواند بهمین ترتیب تقسیم گردد. وقتی دیگر تقسیمی میسر نبود، سراغ بررسی قابلیت مرج کردن قسمتهای مجزا با بررسی معیار شباهت قسمتهای مرزی رفته میشود. پیادهسازی این تابع در پایتون بصورت بازگشتی با باگهایی مواجه شد که متوجه ایراد در ابعاد بخاطر بازگشتی بودن نمی شدم . بهمین دلیل و البته وجود تابع Quadtree decomposition در متلب سراغ پیادهسازی در متلب رفتم. این تابع ([mindim maxdim] , threshold, [mindim maxdim] معیار عدم شباهت هم گذر اختلاف شدت بیشینه و کمینه از یک ترشولد میباشد. برای مرج کردن هم از تابع میدهد ((Qtsetblk) استفاده شده است. لازم به توضیح است که این منبع در پیادهسازی کمک فراوانی کرده به من کرد. ساختار را در تابع

function blocks = split_and_merge(I,segment_size,
Similarity Threshold)

پیاده کردیم که در آن ورودی تصویر و ابعاد سگمنتها و ترشولد تشابه برای اسپلیت کردن وارد می شود. توجه داریم کوچکترین (آخرین عدد در این آرایه همان ورودی مد نظر سوال می باشد). در خروجی نیز مرزبندی سگمنتها پس از اسپلیت و مرج داده می شود. سپس اقدام به بررسی اثر سایز سگمنت کوچک کرده ایم:

کوچکترین سگمنت: عرض ۱۶ پیکسل

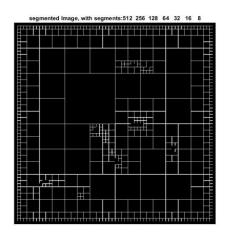

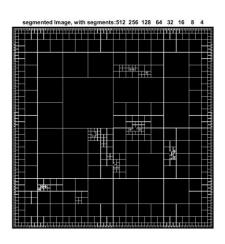
کوچکترین سگمنت: عرض ۸ پیکسل

<u> کوچکترین سگمنت: عرض ۴ پیکسل</u>

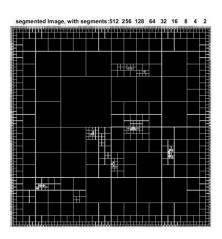

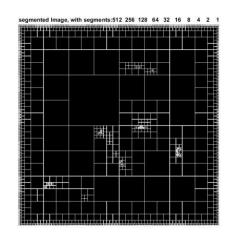
کوچکترین سگمنت: عرض ۲ پیکسل

کوچکترین سگمنت: عرض ۱ پیکسل

تحليل نتايج

مشاهده می شود که هر چه قابلیت بررسی سگمنتهای کوچکتر بیشتر می گردد، ناحیههای دقیقی که نسبت به زمینه پیکهای شدتی دارند، بیشتر فراهم می شود و نتایج دقیق تری ایجاد می شود. همچنین در همه خروجیها هرچه در یک جایی تعداد سگمنتها بیشتر می شود، این معنی را دارد که شدت تغییرات شدت در آن نواحی بیشتر است و شامل سگمنتهای بیشتری می باشد.

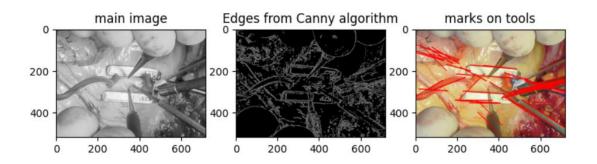

پاسخ سوال سوم: آ)

برای پیدا کردن اشیاء در یک تصویر می توان از الگوریتم هاف ترنسفورم استفاده کرد. معروف ترین شکلی که با این الگوریتم می توان یافت، خط و دایره می باشد. برای پیدا کردن ابزار جراحی ابتدا لبههای تصویر را با الگوریتم کنی که در درس نیز ارائه شده است، با تابع () cv2.Canny پیدا می کنیم. ورودی های این تابع شامل تصویر، بیشینه و کمینه محلی در لبه (برای ضخیم سازی لبه) و ابعاد کرنل سوبل می باشد که در یکی از گامها استفاده می کند. سپس در خروجی تصویر لبهها داده می شود. سپس تصویر لبهها را به عنوان تصویر باینری ورودی به تابع تبدیل هاف یعنی () cv2.HoughLinesP می دهیم. توجه داریم بجز این تابع، تابع باینری ورودی به تابع تبدیل هاف یعنی () cv2.HoughLinesP نیز وجود دارد، اما تابع اول کارایی بهتری دارد. آرگومانهای این تابع به شرح زیر هستند:

- o dst: Output of the edge detector. It should be a grayscale image (although in fact it is a binary one)
- \circ lines: A vector that will store the parameters $(x_{start}, y_{start}, x_{end}, y_{end})$ of the detected lines
- \circ *rho*: The resolution of the parameter r in pixels. We use **1** pixel.
- theta: The resolution of the parameter θ in radians. We use **1 degree** (CV_PI/180)
- o threshold: The minimum number of intersections to "*detect*" a line
- o minLineLength: The minimum number of points that can form a line. Lines with less than this number of points are disregarded.
- o maxLineGap: The maximum gap between two points to be considered in the same line.

سپس وقتی خطوط پیدا شد، با تابع () cv2.line که در ورودی مختصات دو نقطه و رنگ خط را به همراه تصویری که قرار است روی آن خط ترسیم کند را می گیرد و در خروجی چیزی نمی دهد اما روی مرزهای هدف خط ترسیم می کند، خطوط را روی یک کپی از تصویر ترسیم می کنیم. در خروجی و نمایش نتایج داریم:

مشاهده می شود اکثر ابزار تشخیص داده شدهاند البته در گوشه بالا سمت چپ یک سری خطوط درست تشخیص داده نشدهاند. کلا این روش بسیار به پارامترها حساس می باشد و شاید اعمال یک سری پیش-پردازشها مثل اروژن روی لبه ها قبل از ورودی به این روش بتواند خروجی دقیق تری ایجاد کند.

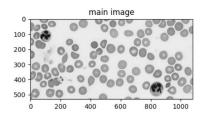

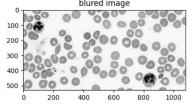
پاسخ سوال سوم: ب)

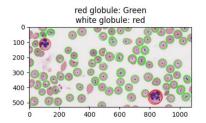
با توجه به اینکه گلبولها دایره شکل هستند، از الگوریتم هافترنسفورم برای پیدا کردن آنها استفاده می کنیم. بدین منظور از تابع () cv2. HoughCircles استفاده می کنیم که پارامترهای ورودی آن به شرح زیر هستند:

- image Grayscale input image
- circles Output vector of found circles. This vector is encoded as 3-element floating-point vector (x,y,radius). This is only needed in c++
- method Detection method to use. CV HOUGH GRADIENT is currently the only available method
- dp Inverse ratio of the accumulator resolution to the image resolution
- minDist Minimum distance between the centers of the detected circles
- param1 In case of CV_HOUGH_GRADIENT, it is the higher threshold of the two passed to the Canny()
 edge detector
- param2 In case of CV_HOUGH_GRADIENT , it is the accumulator threshold for the circle centers at the detection stage
- minRadius Minimum circle radius
- maxRadius Maximum circle radius.

توجه داریم لبه یابی با الگوریتم کنی جزئی درونی در این تابع میباشد و فقط کافی میباشد پارامترهای آن را تنظیم کنیم. همچنین برای بهتر شدن نتیجه و کاهش نویز در ورودی، تصویر ورودی را بلر می کنیم (با استفاده از تابع () cv2.medianBlur). در ابتد برای رنج شعاعی دایرههای کوچکتر که گلوبولهای قرمز هستند، دایرهها را با مقدار مناسب پارامترها پیدا می کنیم و با تابع () cv2.circle اقدام به رسم دایره سبز بر روی آنها می کنیم و سپس با رنج شعاعی بزرگتر برای پیدا کردن گلبولهای سفید اقدام می کنیم و از رنگ قرمز برای نمایش آنها استفاده می کنیم. سپس در انتها اقدام به رسم نتایج می کنیم:

مشاهده می شود با دقت خوبی گلوبول های قرمز (سبرز) و سفید (قرمز) تشخیص داده شدهاند. توجه داریم نتایج این روش به تنظیم دقیق پارامترها بسیار حساس و وابسته می باشد.

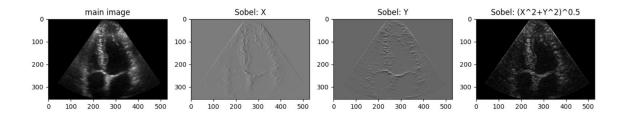

پاسخ سوال چهارم)

به ترتیب الگوریتمهای خواسته شده جهت تشخیص لبه اجرا می شود.

تشخيص لبه با Sobel

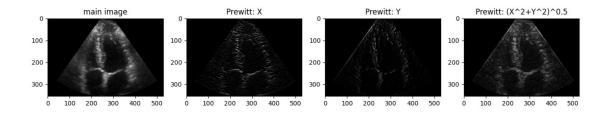
بدین منظور از تابع () cv2.Sobel جهت محاسبه گرادیان در هر دو راستای تصویر استفاده می کنیم. سپس اندازههای نرمال شده ۰ تا ۲۵۵ را در دو راستا بصورت فاصله اوقلیدسی مبنای اندازه گرادیان خروجی قرار می دهیم. در خروجی داریم:

مشاهده می شود که لبه ها پیدا شده اند اما هم اتصال کافی برقرار نیست و هم درون نواحی هم همچنان دقت لازم برقرار نمی باشد.

Prewitt تشخيص لبه با

بدین منظور کرنل فضایی این فیلتر را در دو راستا با کمک تابع (cv2.filter2D() بر روی تصویر اعمال میکنیم، سپس اندازههای نرمال شده ۰ تا ۲۵۵ را در دو راستا بصورت فاصله اوقلیدسی مبنای اندازه گرادیان خروجی قرار میدهیم. در خروجی داریم:

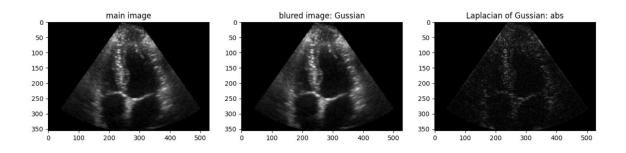

مشاهده می شود که لبه های اصلی نسبت به سوبل بهتر بولد شده اند. البته از داخل نیز این بولد شدن وجود دارد و کلا تصویر خروجی گرادیان نهایی محتوای درون مرز بولد شده نیز دارد که زیاد مطلوب نیست.

تشخیص لبه با LoG

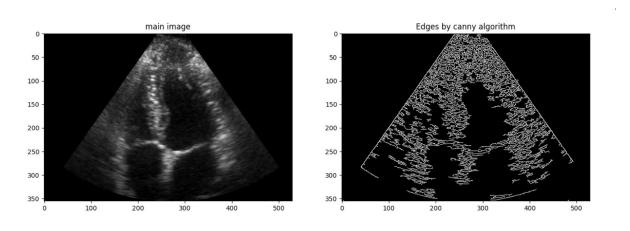
بدین منظور با تابع () cv2.GaussianBlur ابتدا فیلتر گوسین را جهت بلر کردن تصویر اعمال می کنیم. سپس با تابع () cv2.Laplacian از آن لاپلاسین می گیریم. در نهایت مقدار قدر مطلق را(نرمال شده به ۰ تا ۲۵۵) نمایش می دهیم. پس در نمایش داریم:

مشاهده می شود لبه ها تشخیص داده شده اند. در این روش نویزها به خاطر بلر شدن کم نقش تر در خروجی حضور دارند اما همچنان لبه ها بصورت نقطه ای و گاها ناپیوسته وجود دارند. در کل این خروجی نسبت به خروجی سوبل و پریویت تارتر می باشد.

تشخيص لبه با Canny

براى پياده كردن الگوريتم كنى از تابع () cv2.Canny استفاده مىكنيم كه در واقع كار را بسيار ساده مىكند. سيس تصوير اصلى و خروجى اين الگوريتم را ترسيم مىكنيم:

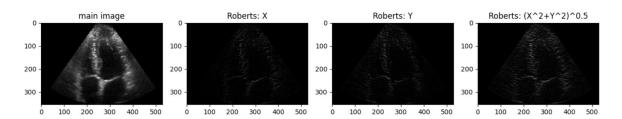

همانطور که مشاهده می شود، خروجی بر خلاف سه روش قبل لبههای پیوسته ایجاد می کند که در درس نیز بحث گردید. بعبارتی فقط نقاطی که روی مرز هستند، داده نمی شود بلکه خود مرز پیدا می شود که با تغییر پارامترهای ترشولدی می توان نتایج متفاوتی و بهتری پیدا کرد.

Roberts تشخیص لبه با

رابرت نیز یک کرنل در دو راستای عمودی و افقی میباشد که باید بر روی تصویر اعمال شود. پس کرنل را ایجاد کردیم و با تابع () cv2.filter2D با تصویر کانوالو کردیم. برای اینکه اثر خروجی در دو جهت مشخص گردد، اندازه اقلیدسی را نیز نمایش میدهیم. سپس در خروجی داریم:

ملاحظه می گردد که مثل ۳ لبه یاب اول این روش نیز نقطه می دهد و مانند کنی قادر نیست مرز ممتد بدهد که واضح است زیرا کنی یک الگوریتم پیشرفته تر برای چنین هدفی است. همچنین رابرتس در خروجی اگرچه نسبت به الگوریتمهای عادی (منظور همه بجز کنی) دارای شارپ بودن کمتری است، اما نواحی درون مرز هم بولد نیستند و خبری از نویزهای شدید نیز نمی باشد.